

1. Tak pojdte, kluci a holky, blíž, ať je nás tu víc,
pojdte sem, kdo bude dál, ten neuslyší nic,
tu podivnou historku vo Tonce a vo jednom pánovi,
kdo nebude poslouchat do konce, ten se nic nedoví.

- R: Proboha, Tonka, jo, to je kus zlatem kovanej,
vostrej jazyk a vostrej nůž má v botě schovanej,
jednu nohu má dubovou a druhou dřevěnou
a když se šuntá po štatlu, vrže jí v kolenou.

2. Sype si to takhle Tonka ulicí a vrazí do chláпка,
co má tak trochu pod čepicí a plave jak kocábka,
říká jí: "Pardon, madame, asi jsem do vás trop,
a jestli se náhodou neznáme, tak já jsem nákej Bob."

- R:
3. Chodili spolu až do rána lipovou alejí
a potom si Bob začal stěžovat: "Mě nohy bolejí,"
"a já je mám zase jak dřevěný," jo, Tonka odpoví
a rukou zatuká lehounce na dřevo dubový.

4. Bob, ten byl z fleku střízlivej a kouká na nohu,
a že to byl chlápek jízlivej, řek': "Já vám pomohu,"
a Tonka, ta se ani nehejbá a kouká jako šus,
a jak se Bob k tý noze vohejbá, vytáhne ten svůj brus.

5. Když viděl Bob ten hroznej knajf, dal ruce nad hlavu
a stojí a je z toho celej štajf, Tonka má zábavu,
a potom se najednou začne smát a tiše řekne jí:
"Račte se, madame, podívat, kdepak to stojejí!"

6. A potom se tiše votočí a klidně vodchází
a ruce má v kapsách a píská si a nic mu neschází,
a Tonka, ta se za ním vožene a leží na zemi
a vidí dvě nohy dřevěný v kanále vražený.

7. Tahala nohy ze všech sil z tý díry v kanále
a přitom se celá zpotila a měla namále,
a najednou se vám položí a už nedýchá,
jenom ta poslední nadávka zazněla do ticha.